

Гръцѣхъ. По приѣтии же Праслѣстѣмъ. Свѣтлѣй кнѧзю рѣскомъ. поплатѣнившъ вълагаркою землю, и по себѣ сътворшоу. и въ Дрострѣ емоу сѣщоу. ше тамо Цимисихъ съ мншгыми ратники побѣди єго. самого же своеокончѣ ѿпогости. и въ дошѣ въ Печенѣги, тамо сконча се съ всѣми свойми: — (л. 142).

Цѣтва Касилїа и Константїна.
снѣ Ромѣ цѣра (976—1025).

Сѣ Касилїе цѣра разбѣ Семвилла цѣра Блъгаро подвѣ. и прїе Б'дї, и Плискѣ, и Еѣ Праслѣ и Малыи, и проѣ градовы мншгы. и въ Екопїе прѣдано вѣ ємѣ Романо єна Петра цѣра. тамо вѣ вѣ даљ ємоу Семвиль цѣра владати. и вѣ Блъгаре до Флорида и до Драча и даље цѣтвояше: —

Сѣ цѣра Касилїе мншгъ и бесчисльны пѣновы сътвори Блъгаро, и разбѣа люты. и вѣ разбѣвъ Семвилла цѣра. еї хиладъ Блъгаръ бслѣпї. на вѣсако стѣ єдинаго ѡстравлѣа съ єдинѣмъ Скѣ. и ѿсла ихъ къ Гамоуилѣ. видѣв же и вѣ ѿмѣтъ: — (л. 142⁶—143).

Самодръжество цѣра Константїна. брѣ Касилїева (1025—1028).

О сѣ Касилїа вѣ вълагарское цѣтво по областїю гръческою даже и до Ясѣнѣ цѣра Блъгаро прѣваго: — (л. 144⁶).

LXXV

Първописъ на о. Паисиевата българска история

До неотколе българската история на о. Паисия бѣше позната само по преписи, и ученитѣ бѣха изгубили надежда да се намѣри първописния трудъ на бащата на българската история. Голѣма бѣше изненадата и радостъта ми, когато презъ декемврий 1906 г. открихъ между ржкописитѣ на Зографския монастиръ онова, което се мислѣше за загинало. Ржкописътъ е билъ вижданъ и отъ други издирвачи преди мене, но тѣ го смыслили за преписъ на Паисиевата история и го отминавали. Три нѣща въ той ржкописъ ме наведоха на мисъль, че имамъ работа съ първописа, съ оригинала на Паисиевия трудъ: първо, въ заглавието се посочваше датата 1745 г., когато Паисий билъ отишълъ въ Света-гора, нѣщо